

Waldemar Okoń

Curriculum vitae

Profesor nauk humanistycznych. Urodził się 11 sierpnia 1953 we Wrocławiu. Studiował na Uniwersytecie Wrocławskim w latach 1972–1980, najpierw na Wydziale Filologicznym, a później na Wydziale Filozoficzno-Historycznym, uzyskując stopnie magistra filologii polskiej (praca *Elementy werbalne kodu filmowego*, promotor: prof. dr hab. Jan Trzynałowski) i historii sztuki (praca *Sztuka i narracja*, promotor: prof. dr hab. Zofia Ostrowska-Kęłowska) – oba dyplomy z wyróżnieniem. Stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie historii sztuki nadała mu w r. 1988 Rada Naukowa Instytutu Historii Sztuki Polskiej Akademii Nauk na podstawie pracy doktorskiej *Malarstwo a literatura w Polsce (1850–1890)* (promotor: prof. dr hab. Wiesław Juszczyk, recenzentki: prof. dr hab. Maria Żmigrodzka i prof. dr hab. Maria Poprzęcka), uznanej za wyróżniającą się. Stopień doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie nauk o sztuce otrzymał na Uniwersytecie Wrocławskim w r. 2002; zatwierdziła go Rada Wydziału Nauk Humanistycznych po prezentacji rozprawy habilitacyjnej *Stygnała planeta. Polska krytyka artystyczna wobec malarstwa historycznego i historii*. Stanowisko profesora nadzwyczajnego w Instytucie Historii Sztuki UWr otrzymał w r. 2004, a tytuł profesora belwederskiego, nadany przez prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego, 3 kwietnia 2009.

Pracę zawodową rozpoczął w 1979 r. jako asystent stażysta, początkowo w Katedrze, a później w Instytucie Historii Sztuki UWr. W latach 1996–1999 był zastępcą dyrektora Instytutu Historii Sztuki ds. ogólnych, będąc jednocześnie, w latach 1996–2005, kierownikiem studiów wieczorowych (niestacjonarnych). W latach 2005–2012 pełnił funkcję dyrektora Instytutu Historii Sztuki UWr. Od r. 2005 do chwili obecnej kieruje Zakładem Historii Sztuki Nowoczesnej.

Jest autorem szeregu książek z zakresu szeroko pojmowanej historii sztuki oraz kilkudziesięciu rozpraw i artykułów. Uczestniczył w licznych seminariach i konferencjach naukowych, w tym wielu zagranicznych. Jego publikacje dotyczą głównie polskiej i europejskiej sztuki XIX i XX w. oraz sztuki nowoczesnej (lista najważniejszych pozycji książkowych w załączeniu).

Stypendysta Fundacji Lanckorońskich i Funduszu Pomocy Niezależnej Literaturze i Nauce Polskiej. Członek Stowarzyszenia Pisarzy Polskich od 1996 r., od czterech lat pełniący funkcję prezesa jego wrocławskiego oddziału. Ponadto członek Zarządu Głównego SPP. Autor kilkunastu opublikowanych prac literackich (lista w załączeniu). Współpracował przy realizacji projektów badawczych z wybitnymi uczonymi: prof. Jerzym Axerem, prof. Ryszardą Czepulis-Rastenis, prof. Wiesławem Juszcakiem, prof. Aliną Kowalczykową, prof. Andrzejem Makowieckim.

Autor koncepcji merytorycznej i wydawniczej oraz stale – od roku założenia (2006) – redaktor naczelny kwartalnika Instytutu Historii Sztuki „Quart” (dotychczas ukazało się 67 numerów tego pisma), którego poziom merytoryczny i atrakcyjna szata graficzna wzbudzają zainteresowanie i uznanie w środowisku nie tylko historyków sztuki. Periodyk jest ujęty w bazach Index Copernicus oraz ERIH+, uzyskał grant „Wsparcie 500 czasopism naukowych” MNiSW na lata 2019–2020, spełnia wszystkie wymogi związane z procesem recenzyjnym i redakcyjnym zgodnie z zaleceniami Kodeksu Postępowania Komitetu ds. Etyki Wydawniczej COPE. Po ostatniej ewaluacji i ocenie czasopism przez Ministerstwo Edukacji i Nauki, „Quartowi”, jako jednemu z nielicznych periodyków z dyscypliny nauki o sztuce, przyznano 100 punktów za artykuł.

Waldemar Okoń od wielu lat działa także jako juror Olimpiady Artystycznej. Z okazji 30-lecia tego konkursu otrzymał podziękowanie i dyplom honorowy „W uznaniu zasług w upowszechnianiu sztuki wśród młodzieży”.

Stale współpracuje z Muzeum Współczesnym Wrocław (współorganizując wystawy oraz pisząc teksty do katalogów – ostatnio do ekspozycji Jerzego Olka). Od r. 2018 wchodzi w skład Rady tego Muzeum.

Wieloletni członek Państwowej Komisji Akredytacyjnej dla kierunku historia sztuki, organizator kilkunastu zagranicznych objazdów zabytkoznawczych, w których brali udział studenci studiów stacjonarnych, wieczorowych i podyplomowych.

Inicjator i autor programu działającej przez kilka lat przy Instytucie Historii Sztuki Galerii „Szewska 36” oraz opiekun naukowy organizowanych przez studentów sesji naukowych.

Współpracownik Wydawnictwa Dolnośląskiego (opiekun naukowy serii „A To Polska właśnie” oraz serii „Świadectwa Sztuki” – w kooperacji z wydawnictwem A Dorling Kindersley Book), Wydawnictwa Uniwersytetu Wrocławskiego, Wydawnictwa „Warstwy”, Wydawnictwa „Akwedukt” i oficyn związanych ze Stowarzyszeniem Pisarzy Polskich.

Stały współpracownik „mia” Art Gallery. Kurator szeregu wystaw, autor wstępów do katalogów, w tym szczególnie do zainicjowanego wspólnie z galerią cyklu ekspozycji i publikacji pt. „Małe Wielkie Kolekcje”. Dotychczas udało się zrealizować pokazy i opublikować katalogi do prezentacji „Kolekcji Hermansdorferów”, „Kolekcji Bożeny Kowalskiej” i „Kolekcji Bogdana Góreckiego”.

Wielokrotnie (18 razy) nagradzany przez rektora UWr za działalność naukową, dydaktyczną i organizacyjną. Trzykrotny laureat Nagrody Indywidualnej Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego – za książki *Sztuka i narracja*, *Sztuki siostrzane* i *Stygnaąca planeta*, a także przyznawanej przez Stowarzyszenie Historyków Sztuki Nagrody im. ks. prof. Szczęsnego Dettloffa za książkę *Malarstwo i literatura w II połowie XIX wieku*, w kategorii prac nieopublikowanych.

Promotor dziewięciu prac doktorskich i blisko 240 magisterskich. Autor kilkudziesięciu recenzji wydawniczych oraz szeregu recenzji prac doktorskich, habilitacyjnych i profesorskich.

Wieloletni współpracownik Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu jako egzaminator z historii sztuki kilkudziesięciu doktorantów tej uczelni, w tym wielu osób spoza granic naszego kraju, a ponadto recenzent szeregu jej wydawnictw, w tym wszystkich tomów (dotychczas 20) bardzo istotnej nie tylko dla Wrocławia serii „Wrocławskie Środowisko Artystyczne”.

Na gruncie wrocławskim jeden z inicjatorów Dolnośląskiego Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych. W zarządzie tej organizacji pracuje od chwili jej powstania, czyli od r. 2004, do dzisiaj.

Współpracownik Ośrodka Kultury i Sztuki we Wrocławiu (konsultacje, redakcja tekstów, wstępy do wydawnictw – ostatnio do katalogu prac Miry Żelechower-Aleksiun oraz do książki o teatrze autorstwa Grzegorza Ćwierniewicza).

Przewodniczący jury Wrocławskiego Programu Wydawniczego oraz członek jury przyznającego stypendia artystyczne z ramienia Wydziału Kultury Urzędu Miejskiego we Wrocławiu.

Współtwórca koncepcji i od nr. 3 redaktor naczelny kwartalnika „Format Literacki”, poświęconego poezji, prozie i sztukom wizualnym – dotychczas ukazało się siedem numerów tego pisma.

Odznaczenia

- Medal Komisji Edukacji Narodowej
- Medal „Zasłużony dla Wrocławia – Merito de Wratislavia”
- Złota Odznaka Towarzystwa Miłośników Wrocławia

Dotychczasowe publikacje książkowe

1. Studia poświęcone sztuce XIX i XX w.
 - *Sztuka i narracja. O narracji wizualnej w malarstwie polskim II połowy XIX wieku* (1988)
 - *Alegorie narodowe. Studia z dziejów sztuki polskiej XIX wieku* (1992)
 - *Sztuki siostrzane. Malarstwo a literatura w Polsce w drugiej połowie XIX wieku. Wybrane zagadnienia* (1992)
 - *Wtajemniczenia. Studia z dziejów sztuki XIX i XX wieku* (1996)
 - *Stygająca planeta. Polska krytyka artystyczna wobec malarstwa historycznego i historii* (2002)
 - *Przeszłość przyszłości. Studia z dziejów sztuki XIX i XX wieku* (2005)
2. Monografie
 - *Jan Matejko* (1998)
 - *Stanisław Wyspiański* (2001)
 - *Kresy w malarstwie* (2006)
3. Tomy poezji
 - *Wiersze późnocne* (1989)
 - *Poematy nadziemne* (2000)
 - *Stonehenge. Wiersze londyńskie* (2001)
 - *Wersy dla Orfeusza* (2003)
 - *Księga wersów* (2004)
 - *Atlantyda* (2007)
 - *Motyw Tespazjosa. Wiersze po latach* (2013)
 - *Cykle* (2016)
 - *Jeszcze jeden tom wierszy* (2021) – wersja polsko-francuska
4. Scenariusz widowiska teatralnego
 - *Antoni S., czyli Wieża Babel* (1995)
5. Proza poetycka – wybory
 - *Zapisy bez daty* (1998)
 - *Niebezpieczne małe prozy* (2015)
 - *Granice pytań* (2016)
 - *Niebezpieczne małe prozy* (2016) – audiobook

6. Książki prozatorskie
 - *Max z drugiej strony ulicy* (2015)
 - *Jestem jak echo. Rok 1983* (2017)
 - *Dziennik, czyli Kronika niezapowiedzianych śmierci* (2021)

7. Baśń dla dzieci i dorosłych
 - *Michał i Księżyc* (2019)

prof. dr hab. Waldemar Okoń
Instytut Historii Sztuki
Uniwersytetu Wrocławskiego
waldemar.okon@wp.pl
<https://archive.org/details/@waldemarokon>